

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/321/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121227292
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6121227292.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: WM Consulting & Communication, s.r.o. so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798 v právnom zastúpení: Roman Kvasnica a partneri s.r.o. so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598 proti povinnému 1: A. A., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko B. C. XX, XXX XX B. a proti povinnému 2: D. E., nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko B. C. XXX, XXX XX B., o vymoženie pohľadávky vo výške 1032,60 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 306EX 218/21 u súdneho exekútora: JUDr. Ing. Jozef Buri so sídlom Exekútorského úradu v F., A. E. X, o sťažnosti povinných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/321/2021 zo dňa 02.04.2025, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/321/2021 zo dňa 02.04.2025 vydaného vyšším súdnym úradníkom v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.1.2021 domáhal od povinného 1 a povinného 2 zaviazaných spoločne a nerozdielne vymoženiu pohľadávky vo výške 1032,60 Eur s príslušenstvom, a to na základe platobného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 21Ro/3031/2010 zo dňa 8.9.2010, vykonateľného dňa 29.9.2010. Oprávnený k návrhu priložil Upovedomenie o zastavení starej exekúcie sp. zn. EX 212/2011 zo dňa 1.1.2020 z dôvodu uplynutia rozhodnej doby podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako aj Oznamenie o ukončení exekučného konania sp. zn. 13Er/128/2011 na Okresnom súde Galanta zo dňa 24.6.2020. U uvedeného je zrejmé, že sa jedná o tzv. repodaj podaný v režime zákona č. 233/2019 Z. z.. Poverením zo dňa 8.3.2021 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Ing. Jozef Buri, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 306EX 218/21.

2. Povinní podali návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedli citácie, resp. skopírované úryvky z rôznych súdnych rozhodnutí okresných súdov, krajských súdov SR (napr. ohľadom nevykonateľnosti exekučného titulu, postúpenia pohľadávky bankou) resp. exekučného a Ústavného súdu - napr. zjednocujúceho uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. PLz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15. 06. 2022, Povinní sa návrhom dožadovali prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve bez akejkoľvek špecifikácie. Zároveň uviedli, že platobný rozkaz Okresného súdu Galanta má viac ako 14 rokov a nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, nakoľko nebol doručovaný do vlastných rúk a na adresu povinných, na ktorej sa zdržujú, adresu nekonkretizujú.

3. Uznesením sp. zn. 22Ek/321/2021 zo dňa 02.04.2025 súd návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol a zaviazal povinných spoločne a nerozdielne na náhradu trov exekúcie oprávneného za vyjadrenie k návrhu na zastavenie vo výške 56,01 eur. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodni tým, že exekučné konanie začalo dňa 20.1.2021 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu a samotná exekúcia začala dňom 8.3.2021, kedy bolo doručené poverenie

na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Povinný 1 prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie cestou zverejnenia v Obchodnom vestníku dňa 10.11.2023 a povinný 2 prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie osobne 29.6.2021, návrh na zastavenie exekúcie bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 19.12.2024, v dôsledku uvedeného možno konštatovať, že návrh bol podaný po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. tento návrh nemá odkladný účinok na výkon exekúcie. Vyšší súdny úradník poukázal na ust. § 61k ods. 3 Exekučného poriadku kde je vyjadrená tzv. „koncentračná zásada konania“, v zmysle ktorej exekučný súd neprihliada na skutočnosti, ktoré povinný neuplatnil v návrhu na zastavenie včas. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie musí povinný uplatniť všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, súd na ňu neprihliadne. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že nakoľko povinní neuplatnili skutočnosti tvrdené v návrhu včas a zároveň návrh neodôvodnili žiadnymi konkrétnymi tvrdeniami, ktoré by boli preskúmateľné, návrh povinného 1 a povinného 2 na zastavenie exekúcie v súlade s § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Ďalej uviedol, že sa oboznámil s obsahom Zmluvy o poistenom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. 024301405SU zo dňa 23.6.2005 uzatvorenej medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným 1, ako aj s obsahom ručiteľskej listiny č. 018301405RL z toho istého dňa, v ktorej je ako ručiteľ za povinného 1 označený povinný 2 a konštatoval, že nezistil neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by spôsobovala značnú nerovnováhu v zmluvnom vzťahu, pričom odpata za poskytnutie úveru nie je dohodnutá v neprimeranej výške. Oprávnený si uplatnil nárok na vrátenie poskytnutej a dosiaľ nevrátenej istiny úveru, pričom na výzvu súdu zo dňa 23.2.2021 započítal čiastočné platby povinných vo výške 55 Eur, uskutočnené v priebehu starej exekúcie a zohľadnil dané platby aj vo výške požadovaných úrokov a úrokov z omeškania. Súd na záver konštatoval, že tvrdenie povinných o nedoručení upovedomenia o začatí exekúcie je nepravdivé, nakoľko v spise sa nachádza doručka o prevzatí upovedomenia povinným 2, povinnému 1 sa upovedomenie doručovalo v súlade s Exekučným poriadkom cestou zverejnenia v Obchodnom vestníku.

4. Proti uvedenému uzneseniu podali povinní v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej namietali vykonateľnosť exekučného titulu, ktorý im nemal byť doručený, skutočnosť že exekučný titul má skoro 15 rokov, podľa povinných zbytočne len narastajú úroky a náklady na trovy exekúcie celé roky a súdny exekútor už v predošlom exekučnom konaní exekúciu zastavil pre ich nemajetnosť. Ďalej poukázali na povinnosť súdneho exekútora vydať upovedomenie o zastavení exekúcie pre nemajetnosť fyzickej osoby Povinní ďalej uviedli, že ohľadom doručenia exekučného titulu nemali vedomosť ani o postúpení dlhu oprávnenému a podľa názoru povinných súd nemal vydať ani poverenie na vykonanie exekúcie pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie oprávneného. V tejto súvislosti povinní poukázali na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17CoCsp/5/2022. Ďalej poukázali na skutočnosť, že nebankový subjekt nie je oprávnený používať bankové úvery. Povinný poukázali na uznesenie KS BB sp. zn. 41CoCsp/22/2022 zo dňa 22.02.2023 Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 165/2011 zo dňa 20.04.2011. III. ÚS 384/2009 zo dňa 09.12.2019, I.ÚS 456/2011 zo dňa 23.11.2011. uznesenie NS SR 4Cdo/11/2011 zo dňa 23.06.2011, zjednocujúce stanovisko ústavného súdu SR – PLz ÚS 1/20022-9 zo dňa 15.06.2022, , rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/147/2021 zo dňa 29.06.2022, uznesenie OS BB sp. zn. 33Ek/1317/2020, rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 13Csp/12/2023 zo dňa 02.11.2023, rozhodnutie Krajského súdu Nitra sp. zn. 9CoCsp/40/2022 zo dňa 13.10.2022, rozhodnutie ústavného súdu II. ÚS 165/2011 zo dňa 20.04.2011, rozhodnutie NS SR sp. zn. 4M Cdo 8/2012 zo dňa 26.02.2013, uznesenie Ústavného súdu III. ÚS 384/2009 zo dňa 09.12.2019, IV ÚS 78/2011 zo dňa 17.03.2011, III. ÚS 86/2010-19 zo dňa 18.02.2010, III.ÚS 12/2011-17 zo dňa 29.03.2011, I. ÚS 379/2012 zo dňa 22.08.2012, IV ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/164/1996 zo dňa 27.01.1997, sp. zn. 5Cdo 109/2010 z dňa 13.09.2010, sp. zn. 4Cdo/11/2011 zo dňa 23.06.2011, sp. zn. 1MCdo 15/2012 zo dňa 22.05.2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/203/2017, rozsudok krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo daň 22.02.2017, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 6Co/58/2016 zo dňa 21.03.2016, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, rozsudok krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/145/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/493/2015 zo dňa 22.11.2016, rozsudok krajského súdu v Banskej Bystrici sp zn. 15Co/334/2016 zo dňa 17.01.2018. Povinní uviedli, že im postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, keď na prejednanú vec neaplikoval ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a nezistil, že

ide o spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky a vydal platobný rozkaz v rozpore s ust. § 172 ods. 9 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ použil nekalé obchodné praktiky, neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol právnym predchodcom navrhovateľa (bez dovetku k uvedenému textu). Súd je povinný vysporiadať sa s tým, že vydal platobný rozkaz v rozpore so zákonom a unijným právom, čo zapríčinil navrhovateľ, keď žiadal vymáhať plnenie bez právneho dôvodu a tiež s tým, že súd nepreskúmal ex offo neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie platobného rozkazu a následne podkladom pre exekučný titul, ktoré nemožno považovať za zákonné a prieči sa dobrým mravom. Súd je povinný z úradnej povinnosti prihliadať na príslušnú judikatúru súdneho dvora EÚ a súdov SR, je povinný vysporiadať sa s tým, že vydal platobný rozkaz v rozpore so zákonom a unijným právom.

5. Predmetnú sťažnosť povinných súd oprávnenému z dôvodu procesnej ekonomie (nenavyšovania trov konania) na vyjadrenie nezasielal, nakoľko rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka trpí vadou nepreskúmateľnosti ohľadom vysporiadania sa s argumentáciou povinných ohľadom nevykonateľnosti exekučného titulu (nedoručenia exekučného titulu).

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

11. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

12. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie

13. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

14. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

15. Sudca v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami po preskúmaní spisového materiálu a napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka konštatuje, že sťažnosť povinných bola podaná včas a je dôvodná pokiaľ ide o súdom nezodpovedanú otázku ohľadom vykonateľnosti exekučného titulu, keď konajúci vyšší súdny úradník sa v sťažnosťou napadnutom uznesení touto okolnosťou nezaoberal – v napadnutom uznesení sa obmedzil na konštatáciu ohľadom doručovania upovedomenia o začatí exekúcie.

16. Súd napriek skutočnosti, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zrušil poznamenáva, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je správne čo do posúdenia koncentrácie konania. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR v uznesení č. k. II. ÚS 483/2023-13 zo dňa 24. októbra 2023, konkrétne v bode 15. kde ústavný vyslovil záver: „Koncentrácia konania vyplývajúca z ust. §

61k ods. 2 Exekučného poriadku sa prejavuje v tom, že povinný musí v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom t.j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie uviesť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr.

Ústavný súd plne rešpektuje postavenie spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch ako strany požívajúcej vyššiu súdnu ochranu z hľadiska jeho slabšieho právneho postavenia v spotrebiteľskom vzťahu, rovnako aj doktrínu ochrany spotrebiteľa vytvorenú medzinárodnými aj vnútroštátnymi súdmi. Na druhej strane považuje za nevyhnutné, aby aj spotrebiteľ dôsledne rešpektoval procesné limity práv a povinností ustanovených zákonom (v danom prípade Exekučným poriadkom, IV. ÚS 106/2023).“

17. V ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je vyjadrená koncentračná zásada rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie, t.z. že procesné úkony sa musia vykonať v zákonom stanovenej lehote. Povinný je pod ťarchou neprihliadnutia na jeho procesný úkon povinný uviesť všetky relevantné tvrdenia v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak ich uplatní oneskorene, napr. tvrdenie, či dôkazný návrh, súd na ne neprihliadne. Tým sa zvyšuje aj zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. Zákonodarca v novej úprave exekučného konania, a to najmä v návrhoch na zastavenie exekúcie zvýraznil, že exekučné konanie nemá byť konaním, v ktorom sa riešia spory, ale v ktorom sa má primárne vymôcť judikovaný nárok priznaný exekučným titulom. Tento nárok má byť vymožený čo najskôr v súlade s článkom 48 ods. 2 Ústavy SR, a preto, ak chce povinný iniciovať exekučný spor, zákonodarca mu na to stanovil určité limity a pre prípadné prekročenia nedodržania týchto medzí zároveň stanovil, ako má súd (61 k ods. 2 Exekučného poriadku), resp. povinný (61l ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku) postupovať. V súlade s ust. § 61k ods. 3 EP môže povinný v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 3. Tomuto zodpovedá aj stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnuté v uznesení č. k. II. ÚS 483/2023-13 zo dňa 24. októbra 2023

18. Rovnako sa sťažnostný súd stotožňuje s argumentáciou vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení, že bolo povinnosťou povinných v návrhu konkretizovať neprijateľné zmluvné podmienky.

19. Povinní v návrhu (naviac podanom po uplynutí zákonom stanovenej 15 dovej lehoty) na zastavenie exekúcie nekonkretizovali žiadne neprijateľné podmienky, ktoré mali byť obsahom zmluvy o po poistnom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo, na podklade ktorej bol vydaný exekučný titul a navyše by mali vplyv aj na vymáhaný nárok. V tomto smere treba poukázať na závery prijaté v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 619/2023 zo dňa 23. 11. 2023, a to, že „Hoci možno súhlasiť s tým, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami je za určitých podmienok realizovateľná aj v exekúcii, hranica posúdenia neprijateľných zmluvných podmienok musí byť naviazaná na ich jasné vyjadrenie zo strany spotrebiteľa v jeho podaniach v exekučnom konaní.“ „V konečnom dôsledku kvalita súdnej ochrany vždy nevyhnutne musí v istej miere zodpovedať tomu, v akej kvalite sa hoc aj spotrebiteľ takejto ochrany domáha. Obdobne záväzok vysokej ochrany spotrebiteľa neznamena, že táto ochrana sa má poskytnúť aj vtedy, ak spotrebiteľ svoje námietky či už voči neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo vôbec voči svojej povinnosti plniť svoj záväzok celkom nekonkretizovane formuluje až v exekučnom konaní alebo dokonca až obdobne nesústredene v konaní o ústavnej sťažnosti. Opačný prístup by popieral subsidiaritu poskytovania súdnej ochrany v jej jednotlivých štádiách.“ V intenciách tohto rozhodnutia Ústavného súdu SR tak nie je úlohou exekučného súdu aktívne „hľadať“ v spotrebiteľskej zmluve neprijateľné zmluvné podmienky, ale túto povinnosť má práve povinný, ktorý musí označiť neprijateľné zmluvné podmienky majúce vplyv na vymáhaný nárok. Totiž len tieto neprijateľné zmluvné podmienky môžu byť dôvodom pre zastavenie exekúcie (v celom rozsahu alebo v časti).

20. Predpokladom naplnenia formálnej stránky právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu je však riadne doručenie rozhodnutia všetkým subjektom, ktoré vystupujú v konaní ako účastníci konania. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, je exekučným titulom iba také rozhodnutie, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok a je vykonateľné. Do rozsahu prieskumnej činnosti exekučného súdu patrí predovšetkým skúmanie toho, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný

hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Uvedenú povinnosť má súd v ktoromkoľvek štádiu konania.

21. Pokiaľ teda ide o skúmanie vykonateľnosti exekučného titulu exekučným súdom, súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 203/2009 zo dňa 9.12.2009 a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 3/2011 zo dňa 28.3.2012. Ústavný súd Slovenskej republiky, v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 203/2009 zo dňa 9.12.2009 judikoval, že „exekučný súd nie je bezvýhradne viazaný doložkou vykonateľnosti, ktorou je opatrené rozhodnutie iného orgánu a posudzuje otázku vykonateľnosti takéhoto rozhodnutia samostatne, čo v neposlednom rade vyplýva z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (pozn. v aktuálnom znení § 53 ods. 1 Exekučného poriadku).

22. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti súd zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/321/2021 zo dňa 02.04.2025 vydané vyšším súdnym úradníkom v celom rozsahu. Po právoplatnosti tohto uznesenia vyšší súdny úradník opätovne rozhodne o návrhu povinných na zastavenie exekúcie s tým, že v novom rozhodnutí sa vysporiada aj s otázkou vykonateľnosti exekučného titulu. Zároveň vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení rozhodne o trovách konania vrátane trov sťažnostného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (